

Jorslag om direkte Tilskud fra Staten, at de dyre Kreditforeninger vare med. Det findes i det, jeg læste op, og det forholder sig rigtigt. Men nu skulle jo Kreditforeningerne ikke komme imellem, men kun Statskassen, selvfølgelig kan det ikke længere være afgørende, som var afgørende, den Gang Kommissionens Flertal skrev sin Betænkning. Jeg vil i øvrigt sige, at et Statsstilskud er jo tilvejebragt her i Tinget ud over, hvad Kommissionen foreslog, idet man foreslaar Renten nedsat fra $3\frac{1}{4}$ til 3 pCt. Det er altsaa et dobbelt Statsstilskud, som her forlanges, medens der af Kommissionens Flertal kun var foreslaaet et enkelt, nemlig det rentefri og afdragsfri Beløb og under en Forudsætning, som maa betegnes som afgørende, men som ikke længere er til Stede, hvis dette Tings Vndringsforslag vedtages.

Ordføreren (N. Pedersen): Jeg skal tilføje over for den sidste Bemærkning af det ærede Medlem, at jeg refererede til Kommissionens tidligere Arbejde, hvor man ogsaa den Gang forudsatte, at Staten skulde træde direkte og hjælpende til. Det Forslag, som Kommissionen den Gang havde arbejdet med, findes ogsaa i den Betænkning, som dette Udvalg har afgivet, saa at det ærede Medlem der vilde have kunnet gøre sig bekendt dermed. Naar det ærede Medlem siger, at flere Medlemmer have udtalt sig for et større Bidrag om 5 Mar, maa jeg sige, at jeg ikke har udtalt mig derom. Hvad vi kunne gøre om 5 Mar, synes jeg, det er unødvendigt at drøfte i dette Øjeblik, men jeg tror ikke, der er andre end det ærede Medlem, der har udtalt sig om det henfigtsmæssige i i dette Øjeblik at komme ind paa en Lov af den Bestaafenhed, at vi forlange $\frac{1}{6}$. Jeg tror ikke, at der er et eneste andet Medlem — maaste dog med Undtagelse af det ærede Medlem for Tisted Amt (N. Andersen) — der har udtalt sig for, at vi skulle sætte Beløbet op til $\frac{1}{6}$ nu. Angaaende Spørgsmaalet, om vi muligvis kunde gøre det om 5 Mar, vil jeg sige, at til den Tid vil der være en Forberedelse, Arbejderne ville vide, at de have noget at stille efter, saa at de kunne søge at faa samlet den Sum, som er nødvendig for at komme i en saadan Stilling. Men naar vi nu give en saadan Lov, have Arbejderne jo ikke haft No eller Lejlighed til at gøre Forberedelser for at faa den fornødne Sum til Beje. Hvad vi skulle gøre om 5 Mar, skal jeg ikke udtale mig om, Hovedsagen er, hvad vi skulle gøre nu. Det er det, der foreligger, og som vi skulle tage Bestemmelse om. Jeg skal fremdeles tilraade Tinget at stemme for alle Flertallets og

Udvalgets Vndringsforslag, ligesom jeg ogsaa vil tilraade, at stemme for Vndretalsændringen angaaende Ekspropriation.

Bransjen: Jeg vil gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at hans Udtalelse om, at der ikke er nogen, der har udtalt sig for $\frac{1}{6}$, synes at tyde paa, at den ærede Ordfører glemmer, at det Lovforslag, som i Øjeblikket ligger paa Tingets Bord, netop indeholder Regeringens Forslag derom, og det, de Herrer have foreslaaet, og som vi ere opfordrede til at udtale os om, er en Forandring fra det ærede Udvalgs Side, der gaar ud paa at nedsætte Lovforslagets Forandring om $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{10}$. Den Omstændighed, at en halv Snes Udvalgsmedlemmer have haft Ordet her for at udtale deres Mening, som vi jo i øvrigt kendte meget godt gennem Betænkningen, kan virkelig ikke berettige den ærede Ordfører til at vente, at almindelige Medlemmer, som have maattet opsætte at fremsætte deres Mening i saa Henseende, indtil de andre Herrer have faaet talt, skulle give Afstald paa at udtale sig om den Sag, som foreligger; nemlig hvorvidt Tinget skal gaa ind paa de af Udvalget foreslaaede Vndringer i Lovforslaget eller ikke. Jeg mener altsaa, at i den Henseende har jeg ikke givet den ærede Ordfører Anledning til nogen Overraskelse. Der er sikkert adskillige nærværende og fraværende Medlemmer, der tænke som jeg i denne Sag, men de have ikke havt Lejlighed til at udtale sig hidtil, og efter mig er der jo allerede mindst eet æret Medlem, som har udtalt sig i Tilslutning til mig. Jeg tror ikke, at det vilde være heldigt, om alle de i Højre, som have samme Mening som jeg i denne Sag, skulde staa op og hver for sig udtale sig i samme Retning. Jeg synes ikke, at det fra Udvalget er noget godt Eksempel, der er blevet givet i denne Sag, at hver enkelt foruden Ordføreren tilkendegiver sin Mening om Sagen. Vi komme jo til sidst til at stemme om det, saa vil det jo vise sig, hvor mange Meningsfæller jeg har, som ere her til Stede, men Forhandlingen finder jo Sted for, at vi kunne erfare de forskellige Anskuelser om de foreliggende Vndringsforslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Vndringsforslagene under Litra A af Harald Jensen (se Tillæg B. Sp. 1122—29)

forkastedes med 62 Stemmer mod 11.